

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 2T/87/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010478
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1613010478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudca JUDr. Ľubomír Hudák, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.07.2014 v Malackách rozhodol

r o z h o d o l :

t a k t o :

obžalovaný ml. F. - E. R. , nar. XX.XX.XXXX v L., bytom

J. Y. č. XXX,

je vinný, že

1. dňa 01.09.2012 v čase o 22.30 hod. pred pohostinstvom zv. S. v meste H. po vzájomnej potýčke jeho brata s otcom poškodeného sa vrátil na miesto hádky s drevenou policou v ruke, ktorou napadol poškodeného E. V. ml., tak, že ho udrel do hlavy, čím poškodenému E. V. ml., trvale bytom R. XXXX/XX, H. spôsobil trieštivú zlomeninu hlavy T a P s posunom úlomkov, epidurálny hematóm vpravo, krvácanie T vpravo s bublinkami vzduchu vpravo pod kalvou F-T-P, zakrvácanie do pravej mastoideálnej dutiny a pohmoždenie hrudníka, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie s dobou liečenia od 03.09.2012 do 12.11.2012,

2. dňa 06.04.2013 v čase o 21.10 hod. pred občerstvením zv. D. L. na F. námestí v H. spolu s ďalším obvineným fyzicky napadli poškodeného ml. H. L., ktorému najprv obvinený ml. M. B. dal facku a úder päšťou do tváre, potom ho kopol do oblasti tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde ho spoločne s obvineným ml. F. - E. R. kopali do hlavy a chrbta, čím poškodenému ml. H. L., trvale bytom P. XXX/XX, D. spôsobili zmliaždenie hlavy a krvácanie z nosa a tohto konania sa dopustili v prítomnosti osôb S. Ď., nar. XX.XX.XXXX, K. B., nar. XX.XX.XXXX a R. V., nar. XX.XX.XXXX, ktoré neboli plnoleté,

t e d a

v bode 1):

- inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu tým ťažkú ujmu na zdraví,

v bode 2):

- spoločným konaním sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov,

č í m s p á c h a l

v bode 1):

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

v bode 2):

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. i), písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1, § 117 ods. 1 Tr. zák., § 54 Tr. zák., § 111 Tr. zák. k trestu povinnej práce vo výmere 120 hodín.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne, vo voľnom čase a bez nároku na odmenu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený E. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., R. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor podal dňa 10.12.2013 obžalobu na ml. F. - E. R. pre dva skutky kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Obžalovaný síce spočiatku vydal vyhlásenie, že sa necíti byť vinným vo vzťahu k obom skutkom, avšak na ďalšom pojednávaní vydal vyhlásenie, že je vinným zo spáchania skutku v bode 2) obžaloby.

Súd vychádzajúc z ust. § 257 ods. 2 Tr. por. v nadväznosti na ust. § 257 ods. 5 Tr. por. toto vyhlásenie obžalovanému umožnil, keďže neodvolateľnosť sa podľa tohto ustanovenia týka len prípadu, keď obžalovaný vyhlási, že je vinný, resp. nepopiera spáchanie skutku (§ 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por.). V prípadoch, ak obžalovaný pôvodne spáchanie skutku poprel a potom sa rozhodol svoju vinu priznať, takémuto postupu nič nebráni, pretože vychádzajúc z § 257 ods. 5 Tr. por. popieranie spáchania skutku je (a contrario) odvolateľné, najmä, keď za tým nastupuje priznanie (som vinný).

Keďže obžalovaný na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) odpovedal áno, t. j. kladne a na návrh prokurátora bolo jeho vyhlásenie prijaté, rozhodol súd o vykonaní dokazovania vo vzťahu ku skutku v bode 2) obžaloby len v rozsahu listinných dôkazov.

Naproti tomu spáchanie skutku v bode 1) obžaloby poprel a vyhlásil, že je nevinný (§ 257 ods. 1 písm. a) Tr. por.). Na hlavnom pojednávaní využil svoje procesné právo nevypovedať, takže jeho výpoveď bola prečítaná podľa § 258 ods. 4 Tr. por.

V prípravnom konaní uviedol, že dňa 01.09.2012 spolu s bratom a sestranicou zúčastnili sa diskotéky v H., kde došlo ku konfliktu medzi bratom a neznámymi osobami, ktoré brata R. ležiaceho na zemi pred podnikom bili a kopali. V úmysle ochrániť brata, vytrhol zo zeme drevenú palicu, napadol dvoch mužov čo boli pri bratovi, avšak nevie kde ich zasiahol. Potom zdvihol brata zo zeme a spolu odišli na železničnú stanicu.

Súd vo vzťahu k tomuto skutku vykonal dokazovanie výsluchom svedkov E. V. ml., E. V. st., R. L., R. R., prečítal výpovede svedkov R. R. a X. R. a taktiež prečítal listinné dôkazy, najmä obsah spisu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/126/2013, lekárske správy o zranení R. R. a E. V. zo spisu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/87/2013, úradné záznamy a iné listinné dôkazy.

Svedkovia E. V. ml. a E. V. st. zhodne uviedli, že na parkovisku pred pohostinstvom S. ich obžalovaný napadol drevenou palicou, pričom najprv udrel po hlave E. V. st. a potom taktiež po hlave E. V. ml. Úder voči lebke V. ml. bol takej intenzity, že obžalovaný pritom zlomil palicu.

Skutočnosť, že obžalovaný oboch V. napadol a udrel palicou, potvrdili aj svedkovia R. L. a R. R.. R. R. R., ktorého výpoveď bola podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na hlavnom pojednávaní prečítaná uviedol, že keď bol napadnutý dvomi osobami, pribehol mu na pomoc brat (obžalovaný), pričom v ruke držal palicu. Obdobne vypovedala v prípravnom konaní svedkyňa X. R., ktorá videla, ako obžalovaný udrel palicou do hlavy „mladšieho chalana“ (pošk. V. ml.).

Z lekárskeho správy založených v trestnom spise vyplýva, že pošk. E. V. ml. utrpel následkom úderu do hlavy trieštivú zlomeninu lebky s posunom úlomkov, epidurálny hematóm, podpavučnicové krvácanie vpravo, zakrvácanie do pravej mastoideálnej dutiny a pomliaždenie hrudníka s celkovou dobou práceneschopnosti od 03.09.2012 do 12.11.2012.

Zo všetkých dôkazov, ktoré boli v predmetnej veci vykonané jednoznačne vyplýva, že dňa 01.09.2012 sa na parkovisku pred pohostinstvom zv. S. v H. strhla potyčka medzi bratmi R. na jednej strane a otcom i synom V. na strane druhej. Nie je sporným ani zistenie, že obžalovaný vytrhol zo zeme drevenú palicu, ktorou udrel najprv V. st. a následne V. ml., pričom tomuto spôsobil vážnu poruchu zdravia, trestným zákonom označovanú ako ťažká ujma na zdraví.

Obžalovaný v prípravnom konaní spáchanie skutku priznal, avšak obhajoval sa tvrdením, že len bránil svojho brata R. R. pred útočníkmi (V. ml. a V. st.) a konal vlastne v nutnej obrane.

K ustáleniu zavinenia obžalovaného bolo teda potrebné vysporiadať sa s otázkou konania v nutnej obrane, keďže spáchanie skutku ako takého bolo obžalovanému preukázané.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 ods. 2 Tr. zák. nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Súd dospel k záveru, že obhajobu obžalovaného je potrebné vyhodnotiť najmä z hľadiska zásady proporcionality. Pri nutnej obrane nie je síce podmienkou jej proporcionalita ani subsidiarita, avšak na druhej strane obrana nesmie byť zrejme neprimeraná útok.

Zo spisu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/126/2013 bol v tomto konaní ako listinný dôkaz prečítaný znalecký posudok MUDr. K. R., MPH k zraneniam R. R., ktoré utrpel pri napadnutí dňa 01.09.2012. Zo záveru posudku vyplynulo, že R. R. utrpel ľahký otras mozgu, povrchové pomliaždeniny hlavy, hrudníka a chrbta, čo bolo hodnotené ako ľahké poranenie. Súd vo veci sp. zn. 3T/126/2013 dokonca v rozsudku zo 07.10.2013 konštatoval, že vo vzťahu k pošk. R. R. nedošlo k trestnému činu ublíženia na zdraví, takže skutok bol prekvalifikovaný na prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Oproti tejto výtržnosti s ľahkým poškodením zdravia R. R. reagoval jeho brat, obž. R. neadekvátnym a neprimeraným spôsobom, keď na odvrátenie útoku použil zbraň (§ 122 ods. 3 Tr. zák.) v podobe drevenej palice, ktorou vysokou intenzitou a prudkosťou zaútočil na hlavu pošk. V. ml., čím mu spôsobil trieštivú zlomeninu lebky so zakrvácaním do mozgovej oblasti (pleny cerebrálne). Teda inak povedané, na pomerne ľahký útok na brata reagoval útokom so zbraňou takou brachiálnou silou, že poškodenému spôsobil veľmi vážnu (ťažkú) ujmu na zdraví.

Súd je toho názoru, že obžalovaný jednoznačne prekročil medze nutnej obrany o čom svedčí jednak neprimerané použitie zbrane a jednak evidentný nepomer medzi následkami útoku a tzv. obrany.

Vzhľadom na vyššie uvedené nebolo možné akceptovať obhajobu obžalovaného, a preto ho súd uznal za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. S poukazom na charakter použitého útočného nástroja a vysokú intenzitu úderu hodnotí súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2) rozsudku, k tomuto obž. R. vydal priznávacie vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. ktoré bolo súdom prijaté v plnom rozsahu. Súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie, že obžalovaný je aj v bode 2) rozsudku vinným zo spáchania prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Z osobných dokladov obžalovaného súd zistil, že tento pochádza z úplnej rodiny, v mieste bydliska je známy ako problémová osoba. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny H. a Strednej odbornej školy technickej L., má obžalovaný vážne nedostatky v disciplíne a v dochádzke na vyučovanie, čo bolo riešené zastavením výplaty prídavku na dieťa oprávneným osobám. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere vychádzal súd zo zásad uvedených v ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., pričom zohľadnil osobu obžalovaného, jeho pomery, spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti ako aj možnosti nápravy páchatel'a.

Obžalovanému poľahčovalo, že spáchal trestný čin v bode 1) rozsudku odvracajúc útok, pričom neboli splnené celkom podmienky nutnej obrany a tiež, že doposiaľ nebol súdne trestaný. Na druhej strane mu priťažovalo, že spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom k osobe obžalovaného, jeho veku a k okolnostiam prípadu dospel súd k záveru, že primeraným úhrnným trestom za obidva trestné činy bude trest povinnej práce. Je preukázané, že práca zušľachtľuje charakter a je zvlášť vhodným prostriedkom na prevýchovu mladých páchatel'ov trestných činov. Preto bol obžalovanému uložený trest 120 hodín povinnej práce, ktorý je obžalovaný povinný vykonať osobne, vo voľnom čase a bez nároku na odmenu.

Poškodený E. V. ml. sa riadne a včas pripojil s nárokom na náhradu škody k trestnému konaniu. Podklady k rozhodnutiu súdu o náhrade škody však neboli úplné (napr. chýbalo vyčíslenie rozdielu medzi nemocenskými dávkami a ušlou mzdou). Súd preto poškodeného s jeho nárokom odkázal na občianske súdne konanie, keďže ďalšie dokazovanie by predĺžilo trestné stíhanie.